

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Snefrid

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 294. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann11tom-shoot-idm139885184877424/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

KONGEN rejser sig.

Mit Tab har Tavshed — har ingen Ord.

Samlér sig, med en voldsom Viltsbevægelse; griber Sværdet og Hjelmén, som Gennar rækker ham.

Hvem kalder paa Kongen? — Han gaar om Bord! —

Men først en Baalfærd, som mørkner Dagen

og puster sin Røg over Landet vide,

og levner paa Næsset en Ask-Tomt,

hvorover ej Kæmper skal kunne skride:

saa rejser vi Snefrid en fjældhøj Sten

og gemmer derunder de blege Ben;

men Kongen, hun tjente for Hustru god,

han sluker sin Sorg i en Verden af Blod!

MÆNDENE UDENFOR stærkere.

Kong Harald Haarfager! kommer du? —

KONGEN frem.

Ja!

THORLEIF kommer udefra med Kongens Mænd.

Hil Harald Konge! — Hil hans Forstand!

nu lysner det over det ganske Land.

KONGEN vender sig hastig, idet han ser dem, lser tilbage til Snefrid; Gennar stiller sig i Vejen for ham og betyder Thorleif og Mændene, at de skal fjerne den døde.

THORLEIF til Mændene, der vil bære Sengen bort — men siger tilbage med Tegn paa Ubæhag.

Næsen i Vindsiden! — Mænd, tag fat!

KONGEN som ser og hører det; kaster sig til Gunnars Byst.

Ubarmhertig er Dag-Himlens Hvælv —

slig har jeg hvilet den lange Nat!

GUNNAR.

Vi tager os Tvætte i Livsdagens Elv —

KONGEN slipper ham, leder sig af Gunnar række den røde Konge-Kappe, som har ligget paa Gulvet, breder den over Snefrid og Sengen. Mændene løfter Sengen op paa deres Skuldre. Kongen bydende, med hævet Sværd.

Bær hende højt — som jeg bar hende selv!